

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: **Ing. J.**, bytom N., zastúpený advokátom *JUDr. M., Advokátska kancelária, S.*, proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Bratislave**, Chlumeckého č. 2, Bratislava, za účasti: Ing. J. a M., O., zastúpení advokátom JUDr. O., Advokátska kancelária, Z., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 8. augusta 2005, č. Vo 47/05-Va, o odvolaní účastníkov Ing. J. a M. a žalovaného, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 252/2005-61 zo dňa 13. januára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 252/2005-61 zo dňa 13. januára 2010 **z m e ň u j e** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Odvolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu uvedené v záhlaví tohto rozsudku a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu v sume 275,39 € do tridsiatich dní.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože žalovaný nesprávne právne posúdil vec (§ 250j ods. 2, písm. a/ O.s.p.) a preto preskúmané rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu mal preukázané, že žalovaný rozhodnutím zo dňa 8.8.2005 č. Vo 47/05-Va odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil

rozhodnutie Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava II, zo dňa 8.2.2005 č. V-1818/02, ktorým zrušila rozhodnutie č. V-1818/02 zo dňa 4.11.2002; žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 9.4.2002 bol katastrálnemu úradu doručený návrh na vklad vlastníckeho práva na základe zmluvy o prevode bytu uzavretej medzi hlavným mestom SR Bratislavou a Ing. J. – žalobcom, predmetom zmluvy bol prevod vlastníctva bytu č. 26, na 7. nadzemnom podlaží, č. vchodu 14 bytového domu č. súp. 808 na ulici N., postavený na pozemkoch parc. č. X., zast. plocha o výmere 308 m² a parc. č. X., zast. plocha o výmere 308 m² zapísaného na liste vlastníctva č. X. v prospech O. k.ú. R. spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach a príslušenstve domu a na pozemkoch parc. č. X. vo veľkosti 7251/497142; správa katastra dňa 4.11.2002 povolila vklad s účinnosťou ku dňu 9.4.2002 v prospech žalobcu a dňa 20.12.2004 podala na Okresnú prokuratúru Bratislava II podnet na preskúmanie rozhodnutia č. V-1818/02 a na podanie protestu prokurátora s odôvodnením, že povolením vkladu V-1818/02 bolo porušené ust. § 41 ods. 2 katastrálneho zákona, pretože v čase povolenia vkladu prebiehalo na správe katastra konanie vedené pod č. V-35168/98 a išlo o návrh na vklad k predmetnej nehnuteľnosti na základe zmluvy o prevode vlastníctva k bytu uzavretej medzi hlavným mestom SR Bratislavou ako predávajúcim a JUDr. A., ako nadobúdateľkou; dňa 26.1.2005 bol na správu katastra doručený protest prokurátora č. Pd 2089/04-07 proti rozhodnutiu č. V-1818/02, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti v prospech Ing. J.; správa katastra protestu prokurátora vyhovel rozhodnutím č. V-1818/02 zo dňa 8.2.2005; správa katastra na základe podnetu hlavného mesta SR Bratislavy 19.7.2000 povolila obnovu konania vo veci V 35168/98 z dôvodu, že správny orgán v čase rozhodnutia nevedel o úmrtí JUDr. A. v dôsledku nepripojenia oznámenia o predmetnej udalosti k spisovému materiálu; dňa 6.9.2000 správa katastra v rámci konania o obnove rozhodla o zamietnutí návrhu na vklad V-35168/98 z dôvodu, že vyšla najavo nová skutočnosť – smrť JUDr. A. a v jej dôsledku odstúpenie od zmluvy druhým účastníkom zmluvy o prevode vlastníctva; podľa oznámenia správy katastra predmetné rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť z dôvodu jeho nedoručenia, keďže jej nebol notárom oznámený okruh dedičov po zomrelej JUDr. A.; žalovaný v rozhodnutí poukázal na ustanovenie § 41 katastrálneho zákona, ktorý hovorí o zásade priority zápisov, spočívajúci v tom, že práva k tej istej nehnuteľnosti musia byť zapísané v poradí, v akom bola zmluva, verejná listina alebo iná listina na správu katastra doručená; žalovaný mal za to, že keď návrh na vklad č. V-35168/98 bol správe katastra doručený 13.3.1998 a návrh na vklad č. V-1818/02 bol doručený 9.4.2002, bol teda tento návrh doručený v čase, keď prvé podanie nebolo ešte právoplatne vybavené, pretože rozhodnutie č. V-35168/98 zo dňa 6.9.2000 o zamietnutí návrhu na vklad č. V-35168/98 nenadobudlo právoplatnosť, a preto nebolo možné rozhodnúť o návrhu na vklad v prospech Ing. J.

Krajský súd súčasne v danej veci zistil, že žalobca podaním zo dňa 12.6.2000 požiadal Miestny úrad Bratislava – Ružinov o prechod práva k nájmu bytu z dôvodu, že družka JUDr. A., s ktorou žil v spoločnej domácnosti, zomrela a nie je vlastníkom iného bytu; dedičské konanie po nebohej JUDr. A. bolo právoplatne ukončené 14.7.2005 pod č. D-814/2000, D not 120/2000 a ako dedičia zo zákona boli ustanovení J. - otec, M. - matka a Ing. J. – spoluzijúca osoba s dedičským podielom každý po 1/3.

Podľa názoru krajského súdu smrťou nájomníčky pred tým, než došlo k účinnému prevodu vlastníctva bytu, zaniklo jej právo k nájmu bytu, z ktorého dôvodu nevzniklo vlastnícke právo k bytu a taktiež ani prípadní dedičia nebohej nájomníčky nemôžu automaticky vstúpiť do jej práv a v danom prípade nositeľom práva na prechod nájmu je žalobca, ktorý sám vo svojom mene môže uzavrieť novú kúpnu zmluvu s vlastníkom bytu. Poukázal na to, že od práva uzavrieť zmluvu o prechode vlastníctva k bytu v zmysle zákona

č. 182/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov treba odlišovať právny nárok na prechod práva nájmu na inú osobu, ktorou nemusí byť dedič a Občiansky zákonník (OZ) upravuje prechod práv vyplývajúcich z nájmovej zmluvy na osoby taxatívne vymenované v § 706, pričom k prechodu užívacieho práva dochádza priamo zo zákona a nájom bytu prechádza okamihom smrti nájomcu, v danom prípade na žalobcu, keď splnil zákonné podmienky, pretože žil niekoľko rokov v spoločnej domácnosti s JUDr. A. a nemal vlastný byt. Konštatoval, že po smrti JUDr. A., predtým, ako došlo k účinnému prevodu vlastníctva bytu zaniklo jej právo nájmu k bytu, nájom smrťou JUDr. M. zanikol a žalobca je ten, kto sa stal nositeľom práva na prechod nájmu bytu, pretože splnil zákonné podmienky. Vyslovil názor, že z dôvodu smrti JUDr. A. nemohlo vzniknúť vlastnícke právo k bytu a preto ani prípadní dedičia zomrelej nájomníčky nemôžu vstúpiť do jej práv. Súčasne poukázal aj na ďalšiu skutočnosť, že ďalší účastník zmluvy a to hlavné mesto SR Bratislava odstúpila od zmluvy o prechode vlastníctva k bytu v zmysle § 62 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

Krajský súd poukázal na to, že katastrálny orgán v danom prípade mal v zmysle § 30 ods. 1, písm. c/ správneho poriadku konanie zastaviť, pretože účastník konania zomrel a jednou z podmienok správneho konania je existencia účastníka konania (§ 14), keď išlo o konanie, ktoré sa týkalo len tohto účastníka a navyše hlavné mesto žiadalo z dôvodu úmrtia menovanej konanie zastaviť, pričom neexistoval právny nástupca tohto účastníka, pretože nájom bytu neprechádza smrťou na dedičov J. a M., keďže nespĺnili zákonné podmienky. Podľa názoru súdu správny orgán nepostupoval správne, keď rozhodnutie doručoval J. a M. a priznal im postavenie účastníkov konania namiesto JUDr. A. a ďalej pokračoval v konaní s nimi ako s právnymi nástupcami. Mal za to, že správny orgán mal vydať rozhodnutie o neexistencii postavenia účastníka konania pre J. a M., proti ktorému rozhodnutiu sa možno odvolať, s tým, že do nadobudnutia jeho právoplatnosti sa považuje fyzická (právnická) osoba za účastníka konania.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli zaplatením súdneho poplatku a právnym zastúpením, pretože bol v konaní úspešný.

Proti rozsudku krajského súdu sa odvolali žalovaný a vedľajší účastníci na strane žalovaného.

Rozsudok krajského súdu bol žalovanému doručený dňa 15.3.2010. Žalovaný proti tomuto rozsudku podal odvolanie na pošte dňa 31.3.2010. Zákonná lehota na odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa ustanovená v § 204 O.s.p. mu uplynula dňa 30.3.2010, ktorý deň bol riadnym pracovným dňom. Vzhľadom k tomu, že žalovaný podal odvolanie proti rozsudku krajského súdu v danej veci dňa 31.3.2010, podal odvolanie oneskorene, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 jeho odvolanie odmietol v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1, písm. a/.

Vedľajší účastníci na strane žalovaného podali odvolanie proti uvedenému rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote. Žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne.

Namietali, že súd prvého stupňa na základe skutkových zistení vyvodil v danej veci nesprávny právny záver. Uviedli, že JUDr. A. platne uzavrela zmluvu o prevode vlastníctva k predmetnému bytu v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vlastníctve bytov“), v súlade so zákonom č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv

k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“), ako aj s vyhláškou č. 79/1976 Z. z., na základe čoho bol dňa 13.3.1998 katastrálnemu úradu doručený návrh na vklad vlastníckeho práva k predmetnému bytu, ako aj, že odo dňa platného uzatvorenia kúpnej zmluvy vznikol medzi kupujúcou JUDr. A. a predávajúcim Hlavným mestom SR Bratislavou nový právny vzťah založený platnou kúpnu zmluvou, ktorý nezanikol smrťou kupujúcej, resp. zánikom nájomného vzťahu, s tým, že táto kúpna zmluva nebola do dnešného dňa žiadnym spôsobom zrušená, zneplatnená alebo iným spôsobom ukončená. Poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo 196/2005 zo dňa 29.11.2005 a č. 2 Cdo 8/2004. Právny záver krajského súdu v danej veci považovali v rozpore s platným právom SR ako aj konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR s tým, že pripustenie právneho názoru krajského súdu by podľa ich názoru bolo aj v rozpore s Ústavou SR. Poukázali na to, že právna teória ako aj právny výklad katastra nehnuteľností v čase rozhodovania o návrhu na vklad na základe predmetnej kúpnej zmluvy sa zhodoval v tom, že právne účinky vkladu zo zmluvy o prevode vlastníctva k bytu na základe právoplatného rozhodnutia o jeho povolení vznikajú ku dňu doručenia návrhu na vklad a preto v prípade úmrtia kupujúceho vstupujú do jeho práv zákonní dedičia. Ktorá prax sa neskôr prejavila aj novelizáciou katastrálneho zákona zákonom č. 255/2001 Z. z. a následne zákonom č. 419/2002 Z. z.. Uviedli, že Krajský súd v Bratislave na základe ich žaloby proti rozhodnutiu V-35168/98 rozhodnutím č. k. 3Sp 22/2006-21 zo dňa 16.4.2007 zrušil rozhodnutie bývalého Okresného úradu Bratislava II, katastrálneho odboru č. V-35168/98 zo dňa 6.9.2000 o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva v prospech JUDr. A. ako aj rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností pod č. V-35168/98 zo dňa 22.5.2000, čím sa celá vec dostala do štádia povolenej obnovy konania podľa § 62 ods. 1, písm. a/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní s poukazom na právnu úpravu podľa § 28 ods. 5 katastrálneho zákona v spojení s § 79e. Ďalej uviedli, že pokiaľ krajský súd poukázal na odstúpenie od zmluvy zo strany predávajúceho po smrti JUDr. A., odstúpenie od zmluvy je jednostranným právnym úkonom účastníka zmluvy adresovaný druhej zmluvnej strane, na platnosť a účinnosť ktorého sa vyžaduje splnenie všetkých náležitostí ako pri iných prejavoch vôle a vzhľadom k tomu, že JUDr. A. bola v čase doručovania odstúpenia po smrti, je možnosť platného odstúpenia vylúčená. Nesúhlasili s právnym názorom krajského súdu týkajúci sa § 30 ods. 1, písm. c/ správneho poriadku. Poukázali na ustanovenie § 22 ods. 3 katastrálneho zákona, v zmysle ktorého vyplýva, že v danom prípade nie je možné aplikovať § 30 ods. 1, písm. c/ správneho poriadku. Dôvodili, že príslušný prokurátor a následne správa katastra ako aj príslušný katastrálny úrad postupovali a rozhodli správne, pretože bola hrubým a nezákonným spôsobom porušená zásada priority zápisov v katastrálnom konaní uvedenej v § 41 katastrálneho zákona a v rozhodnutí krajského súdu sa neuviedol žiaden obhájitelný zákonný dôvod pre zrušenie rozhodnutia zo dňa 8.2.2005, pričom právne závery krajského súdu sú v rozpore s platným právom SR.

Žalobca sa na odvolanie vedľajších účastníkov a žalovaného vyjadril zhodne tak, že vedľajší účastníci ako aj žalovaný neuviedli vo veci nič podstatné, ale naopak vznášajú do kauzy iba chaos, pretože sa odvolávajú na právne predpisy, či rozhodnutia, ktoré v rozhodnom čase ešte ani neexistovali. Žiadal odvolanie vedľajších účastníkov a odvolanie žalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v rozsahu odvolacích dôvodov vedľajších účastníkov v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 212 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým rozhodnutím správny orgán prvého stupňa na základe protestu prokurátora zrušil svoje predchádzajúce rozhodnutie o povolení vkladu, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami účastníkmi uplatnenými v konaní a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný v rámci konania o proteste prokurátora zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bolo protestu prokurátora vyhovené tak, že prvostupňový správny orgán zrušil svoje predchádzajúce rozhodnutie, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva k predmetnému bytu.

Podľa § 69 ods. 1 až 4 správneho poriadku ak sa protest prokurátora podal na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje, zrušiť alebo nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu.

Ak takto správny orgán plne nevyhovie protestu sám, je povinný predložiť ho spolu so spisovým materiálom v lehote určenej v proteste, a ak lehota nie je určená, do 30 dní na rozhodnutie nadriadenému správne mu orgánu najbližšie vyššieho stupňa (§ 58); ak ide o ústredný orgán štátnej správy, predloží protest svojmu vedúcemu, ktorý rozhodne na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Rozhodnutie o proteste prokurátora sa doručí prokurátorovi a účastníkom konania.

Proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať (podať rozklad).

Podľa § 41 ods. 1, 2 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam sa vpisujú do listu vlastníctva a do súboru popisných informácií katastra; tým sa stávajú hodnovernými, prípadne aj záväznými údajmi katastra.

Práva k tej istej nehnuteľnosti sa zapisujú v poradí, v akom sa správe katastra doručili zmluvy, verejné listiny alebo iné listiny o vzniku, zmene alebo zániku práva k nehnuteľnosti na zápis do katastra.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov uvedených v odvolaní dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v predmetnej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem a preto ich rozhodnutia sú vecne a právne správne, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa nepostupoval

v súlade so zákonom, pokiaľ preskúmané rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2, písm. a/ O.s.p..

Odvolací súd z predloženého spisu súdu prvého stupňa, súčasť ktorého tvoril administratívny spisový materiál, v danej veci zistil, že žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím zo dňa 8.8.2005 č. Vo 47/05-Va odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava II, zo dňa 8.2.2005 č. V-1818/02, ktorým správa katastra na základe protestu prokurátora zrušila svoje predchádzajúce rozhodnutie č. V-1818/02 zo dňa 4.11.2002. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný ako odvolací správny orgán po preskúmaní napadnutého prvostupňového rozhodnutia dospel k záveru, že správny orgán prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď na základe protestu prokurátora podaného proti rozhodnutiu správy katastra č. V-1818/02 zo dňa 4.11.2002, protestu prokurátora vyhovel a svoje predchádzajúce rozhodnutie zo dňa 4.11.2002 zrušil, pretože zo skutkových okolností zistil, že vo vkladovom konaní vedenom pod č. sp. zn. V-1818/02 bol návrh na vklad vlastníctva k predmetnému bytu na správu katastra doručený dňa 9.4.2002 a na základe tohto návrhu správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva k bytu rozhodnutím zo dňa 4.11.2002 č. V-1818/02, pričom na správe katastra nebolo právoplatne rozhodnuté o návrhu na vklad vlastníckeho práva k totožnému bytu vo vkladovom konaní vedenom pod č. sp. zn. V-35168/98, v ktorom konaní návrh na vklad vlastníckeho práva k tomu istému bytu bol podaný na správu katastra dňa 13.3.1998, v dôsledku čoho bol porušený § 41 ods. 2 katastrálneho zákona.

Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom preskúmavacieho konania súdom v danej veci je zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov vydaných na základe vyhovenia protestu prokurátora.

Protest prokurátora je právnym prostriedkom, ktorým prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy (§ 21 ods. 2 písm. a/ zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov - ďalej len „zákon o prokuratúre“).

Podľa § 24 ods. 1, 2 zákona o prokuratúre konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným orgánom verejnej správy, opatrením alebo rozhodnutím bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie o proteste prokurátora sa primerane vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov – správny poriadok ustanovuje konanie o proteste prokurátora v oddiele 4 štvrtej časti označenej ako „Preskúmanie rozhodnutí“, v ustanovení § 69.

Zákonodárca v právnej norme § 69 ods. 1 správneho poriadku ustanovil právomoc správneho orgánu na základe protestu prokurátora zrušiť svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje alebo ho nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu.

Inštitút protestu prokurátora ako mimoriadny opravný prostriedok slúži predovšetkým na odstraňovanie nezákonnosti rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy – na odstraňovanie nesúladu medzi ustanoveniami zákona a určitým rozhodnutím. Podaním protestu prokurátora vzniká právny vzťah medzi správnym orgánom a prokurátorom.

Základným obsahom tohto vzťahu je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu (zrušiť právoplatné rozhodnutie alebo ho nahradiť novým, ktoré bude v súlade so zákonom a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi) a povinnosť správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora.

Správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal má dve možnosti, buď protestu prokurátora vyhovie alebo mu nevyhovie, resp. mu vyhovie len čiastočne.

V prvom prípade ide o špeciálny prípad autoremedúry, pri ktorom sa nevyžaduje súhlas účastníkov konania. Účastník konania má len právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok (§ 69 ods. 4 správneho poriadku).

Vzhľadom k tomu, že predmetom odvolania je rozhodnutie o proteste prokurátora, t.j. len rozhodnutie vydané v konaní ustanovenom v § 69 správneho poriadku, odvolaním nie je možné napadnúť rozhodnutie vydané v správnom konaní o základnej veci a už vôbec nie rozhodnutie vydané v inom správnom konaní týkajúceho sa obsahom a povahou základnej veci. Odvolanie sa teda pripúšťa len v otázke, či sa protestu malo alebo nemalo vyhovieť.

Uvedené obdobie platí aj pre súdne preskúmovacie konanie, pričom súd skúma najmä to, či protest prokurátora bol podaný oprávneným subjektom, či bol podaný v zákonom ustanovenej lehote a či dôvody v ňom uvedené nevybočujú z rámca zákona.

Jednou z podmienok postupu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodnutie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“, t.j. preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov, je, že návrhom napadnutým rozhodnutím a postupom správneho orgánu došlo k ukráteniu na právach tej fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá tento návrh podala (§ 247 ods. 1 O.s.p.), ako aj že ide o rozhodnutie, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia alebo povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby, alebo ktorým práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 O.s.p.).

Z uvedeného pohľadu by sa mohlo javiť, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bolo na základe protestu prokurátora v rámci autoremedúry zrušené jeho predchádzajúce rozhodnutie s tým, že vo veci bude rozhodované znova, nemení nič na subjektívnych právach účastníkov správneho konania, pričom neskoršie správne rozhodnutie vo veci samej môže byť napadnuté na súde opravným prostriedkom podľa § 30 ods. 8 katastrálneho zákona postupom podľa §§ 250l a nasl. O.s.p.

Vychádzajúc však z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp.zn. III. ÚS 43/03, I. ÚS 3/01, I.ÚS 37/95) požiadavka zakotvená v čl. 46 ods. 2 ústavy nemôže byť závislá od toho, v akom type (druhu) správneho konania (riadneho alebo mimoriadneho) sa rieši spor o právo, ktorý vzhľadom na svoju povahu nemôže byť vylúčený z právomoci súdu.

Z uvedených dôvodov môže byť predmetom súdneho prieskumu aj právoplatné rozhodnutie správneho orgánu vydané v konaní, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora. Predmetom preskúmania v tomto prípade môžu byť však len rozhodnutia vydané v konaní o proteste prokurátora, nie pôvodné rozhodnutie správneho orgánu, ktoré bolo protestom prokurátora napadnuté, keďže úlohou súdu v takomto preskúmovacom konaní nie je riešiť otázku zákonnosti predchádzajúceho rozhodnutia z hľadiska jeho obsahu.

Vzhľadom na uvedené, pretože ustanovenie § 247 ods. 2 O.s.p. dovoľuje všeobecným súdom, aby v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmali len tie rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov a žalobca sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v konaní o proteste prokurátora, predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci mohla byť len zákonnosť tohto rozhodnutia resp. zákonnosť rozhodnutia Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislava, pracovisko Bratislava II. č. V-1818/02 zo dňa 8.2.2005 a to tiež iba z hľadiska, či protestu prokurátora malo alebo nemalo byť vyhovené. V tomto preskúmovacom konaní nemohlo byť úlohou súdu riešiť otázku zákonnosti pôvodného rozhodnutia (zo dňa 4.11.2002) a už vôbec nemohlo byť úlohou súdu riešiť otázku zákonnosti rozhodnutí a postupu v správnom konaní vedenom pod č. sp. zn. V-35168/98 z hľadísk námietok žalobcu. Všetky námietky žalobcu vznesené ním v žalobe môže žalobca uplatniť v novom správnom konaní, v ktorom správa katastra bude znova rozhodovať o návrhu na vklad vlastníckeho práva k predmetnému bytu do katastra nehnuteľností na základe zmluvy, ktorú uzatvoril s vlastníkom bytu hlavným mestom SR Bratislavou.

Odvolačný súd v danej veci nezistil nijaký dôvod, pre ktorý protestu prokurátora by nemalo byť vyhovené, vychádzajúc z obsahu protestu prokurátora, ktorý prokurátor na základe listinných dôkazov odôvodnil tým, že povolením vkladu vlastníckeho práva k predmetnému bytu na základe zmluvy uzatvorenej medzi hlavným mestom SR Bratislavou ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim v zmysle návrhu zo dňa 9.4.2002 rozhodnutím č. V-1818/02 zo dňa 4.11.2002 došlo k porušeniu § 41 ods. 2 katastrálneho zákona, pretože v čase rozhodovania o tomto návrhu nebolo právoplatne rozhodnuté o návrhu na vklad vlastníckeho práva k tomu istému bytu podaného účastníkmi zmluvy zo dňa 13.3.1998 v konaní vedenom pod č. sp.zn. V- 35168/98.

Z listinných dôkazov tvoriacich súčasť administratívneho spisu správneho orgánu vyplýva, že dňa 13.3.1998 účastníci zmluvy, predmetom ktorej bol prevod vlastníctva k predmetnému bytu podali na Správu katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu návrh na vklad vlastníckeho práva k tomuto bytu do katastra nehnuteľností, vkladové konanie bolo vedené pod č. sp. zn. V-35168/98 a dňa 9.4.2002 bol na správu katastra podaný ďalší návrh na vklad vlastníckeho práva k tomu istému bytu vedeného pod č. sp. zn. V-1818/02, ako aj, že v čase vydania rozhodnutia č. V-1818/02 zo dňa 4.11.2002, nebolo právoplatne rozhodnuté vo vkladovom konaní vedenom pod č. sp. zn. V-35168/98, v dôsledku čoho došlo k porušeniu zásady poradia ustanovenej v § 41 ods. 2 katastrálneho zákona, v zmysle ktorej právnej úpravy práva k tej istej nehnuteľnosti sa zapisujú v poradí, v akom sa správe katastra doručili zmluvy, verejné listiny alebo iné listiny o vzniku, zmene alebo zániku práva k nehnuteľnosti na zápis do katastra.

Z uvedených dôvodov odvolačný súd v danej veci dospel k záveru, pokiaľ žalovaný správny orgán v konaní o proteste prokurátora preskúmaným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. V-1818/02 zo dňa 8.2.2005, ktorým správny orgán prvého stupňa vyhovel protestu prokurátora a v rámci autoremedúry zrušil svoje pôvodné rozhodnutie č. V-1818/02 zo dňa 4.11.2002, postupoval a rozhodol správne a v súlade so zákonom.

Vzhľadom na uvedené pochybil krajský súd, keď preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z dôvodov uvedených vyššie súd prvého

stupňa nesprávne postupoval, keď v preskúmovacom konaní v danej veci sa zaoberal otázkami zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu prvého stupňa – správy katastra v základnom konaní vo veci samej, teda zákonnosťou rozhodnutia zo dňa 4.11.2002 č. V-1818/02, ako aj otázkami zákonnosti rozhodnutí a postupov správy katastra vo vkladovom konaní vedenom pod č. sp.zn. V-35168/98, pretože rozsah súdneho prieskumu je určený predmetom, o ktorom bolo rozhodnuté správnym orgánom, ktorého sa fyzická alebo právnická osoba domáha preskúmania súdom na základe žaloby a predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu o proteste prokurátora.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v žalobe za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci inak, ako ich posúdil žalovaný správny orgán v preskúmvanom rozhodnutí, z ktorých dôvodov napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobcovi pre jeho neúspech v tomto konaní nevznikol zákonný nárok na ich náhradu a ostatným účastníkom náhradu trov konania zákon nepriznáva.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 27. októbra 2010

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth